

duktører“ rykke op fra 1ste til 2den Lønningsklasse, og da der er 219 i alt, hvis Lønning derved vil stige med 30 Kr. aarlig, vil Merudgiften blive $30 \times 219 = 6,570$ Kr. aarlig, men man synes, det passer bedre til Stillingen, at de rykke op i 2den Lønningsklasse.

Ændringsforslagene under Nr. 11—14. Her synes at være Grund til at give Togførere og Lokomotivførere m. fl. en lille Forhøjelse i Form af Alderstillæg, og naar det forhøjes med 24 Kr., og der er 3 Alderstillæg, vil Slutlønnen kun blive 72 Kr. højere; men da der er 208 Togførere og 10 Vognopsynsmænd af 1ste Grad = 218 Personer og i 9de Lønningsklasse 471, i alt 689 Personer, saa vil Forhøjelsen blive 28,500 Kr.

Ændringsforslaget under Nr. 15 tilsigter højere Alderstillæg og Slutningsløn som en Slags Avancementstillæg for de ældste og mest veltjente i Klassen. Merudgift 6,500 Kr.

Ændringsforslaget under Nr. 16 tilsigter at nedsætte den foreslaaede Lønning for de kvindelige Assistenten. Der findes kun en kvindelig Postekspedient, og hun vil tabe i Slutningslønning, medens alle de andre ville vinde meget, da de ville faa Begyndelseslønnen betydeligt forhøjet og Slutningslønnen paa 16 i Stedet for 20 Aar.

I 12te Lønningsklasse er under Statsbanerne ansat 80 kvindelige Assistenten, hvoraf 70 ere ansatte i Byerne a. og b., 10 i c. og d. For Telegrafvæsenets Vedkommende ere samtlige, i alt 138, ansatte i Byerne a. og b. Postvæsenet har kun 1 kvindelig Ekspedient, Toldvæsenet ingen. Besparselsen herved vil blive 20,600 Kr.

Ændringsforslaget under Nr. 25 bringer ingen Merudgift, da den nuværende Leder af Bureauet er Overassistent, men da Navnet „Forstanderen for Statsbanernes Rundrejsebureau“ bedre svarer til Stillingens Omfang og Betydning, foreslaar man denne Ændring.

Ændringsforslaget under Nr. 39 er en Følge af Ændringsforslagene under Nr. 3 og 7.

Flertallets nedenstaaende Ændringsforslag ville tilsammen andrage en Nedsættelse i Sammenligning med Regerings-

forslaget af et samlet Beløb af 486,800 Kr., medens Forhøjelsen vil andrage et Beløb af 200,000 Kr., hvorefter den endelige Besparselse bliver 286,800 Kr. En Del af disse 125,000 Kr., gælder dog kun for 4 Aar. Efter 4 Aars Forløb bliver den endelige Besparselse ca. 162,000 Kr.

Et *Mindretal* (H. Nielsen, Vald. Olsen, Chr. Rasmussen og H. Rasmussen) kan ikke slutte sig til den Betragtning, Flertallet gør gældende, at den økonomiske Nedgangsperiode, Bankkrak'et o. lign., er tilstrækkelig Grund til Flertallets betydelige Nedsættelse af de af Regeringen foreslaaede Lønforhøjelser, idet Levevilkaarene neppe ere billigere nu, end da Lovforslaget blev fremsat i Efteraaret, paa hvilket Tidspunkt alle — paa en enkelt Undtagelse nær — vare enige om, at Forhøjelserne baade vare nødvendige og forsvarlige.

Men dertil kommer, at Tjenestemændene — f. Eks. de underordnede Jernbanefunktionærer og andre — nu i lange Tider have staaet paa en forholdsvis lav Løn, der ikke paa langt nær har staaet i passende Forhold til Prisen paa Livsfornødenhederne.

Det er nemlig efter Mindretallets Opfattelse noget misvisende naar Flertallet udtaler, at de nugældende Lønningslove have givet Tjenestemændene 16—20 pCt.s Tillæg. Dette gælder muligvis hvis man tager den gennemsnitlige Indtægtstigen, men for de lavere lønnede, f. Eks. de, hvis Lønningsforhold ordnedes ved Lov af 15. Maj 1903, var Forholdet det, at adskillige underordnede Tjenestemænd maatte have personlige Tillæg for blot at beholde den Løn, der var tillagt dem efter Lønningsloven af 1898 og Loven i 1901 om midlertidigt Tillæg.

Forholdet er derfor dette, at en stor Del af Tjenestemændene for dog at kunne leve har maattet gøre Gæld, som de kun have Udsigt til at forrente og afdrage naar Regeringsforslaget gennemføres.

Mindretallet kan derfor ikke gaa med til det af Flertallet stillede Ændringsforslag om, at ingen Tjenestemand kan faa